

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De defectibus Ministri. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

consecratio, ut perficiatur Sacrificium; & si contingat id cognosci post summptionem Corporis, vel speciei non ritè consecratæ, iteranda est item talis consecratio, apposita materia quæ non fuit consecrata, *iuxta Rubric. sup. tit. 4. num. 5. & titulo 3. num. 6.* quia eadem est ratio ineptæ materiæ, & materiæ sine forma. Imò etiam, si id contingat fieri ex malitia ministri mutantis formam, vel non habentis intentionem, nihilominùs debet post summptionem supplere defectum, pœnitendo de priori culpa quam commisit, & reuerenter supplendo, ut dictum est.

2. Si Celebrans non recordetur se dixisse ea quæ in consecratione communiter dicuntur, non debet propterea turbari. ^a Si tamen certò ei constet, se omisisse aliquid eorum quæ sunt de necessitate Sacramenti, id est, formam consecrationis, seu partem, resumat ipsam formam, & cetera prosequatur per ordinem. 3. Si verò valde probabiliter dubitat, se aliquid essenziale omisisse, iteret formam, saltem sub tacita conditione. 4. Si autem non sunt de necessitate Sacramenti, non resumat, sed procedat ulterius.

Prima pars est *sancti Thom. sup. artic. 6. ad 5.* Altera pars est *eiusdem ibidem.* Sed cum hîc dicatur, resumat ipsam formam, quid resumendum erit? sanè verba ea tantùm, quæ suprâ num. 1. huius tituli posita sunt tamquam essentialia formæ, quidquid dicant *Ang. Palud. & Scotus.* ita *Suar. loc. citato.* In tertia parte Rubricæ, quæ est communis, eo mo-

Quòd si defectus accidat in vtraque specie, & iam vtramque sumpsit, non est quòd suppleat; quia Sacrificium nullum fuit, sed totum fictum; & eo casu nullum est præceptum de faciendò vero Sacrificio, neque de supplendo quod non est inceptum, neque ex parte: & obligat tunc aliud præceptum de non sacrificando, fracto ieiunio.

Porro *S. Thom. q. 78. art. 3.* vult, excepto enim, omnia verba formarum prædictarum esse de essentia Sacramenti; communior autem antiquorum sententia est, ea non esse. Vide *Suar. disp. 60. sect. 1.*

do tollitur dubium, & periculum iterandi consecrationem super materiam consecratam. Quarta pars patet, & confirmat secundam partem huius Rubricæ, de non resumendo, nisi essentialia formæ.

Ceterùm non est necesse in prolatione formæ, ut sonus verborum attingat Hostiam, vel Calicem, *Suar. disp. 45. sect. 5.*

De defectibus Ministri. VI.

Defectus ex parte Ministri possunt contingere quoad ea quæ in ipso requiruntur. Hæc autem sunt: In primis intentio, deinde dispositio animæ, dispositio corporalis, dispositio vestimentorum, dispositio in ministerio ipso, quoad ea quæ in ipso possunt occurrere.

Diuisio in has quinque species dici debeat essentialis, reliquæ accidentales.

De defectu intentionis. VII.

1 *Si quis non intendit conficere, sed delusoriè aliquid agere. 2 Item si aliqua Hostia ex obliuione remaneant in Altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hostia lateat, cum non intendat consecrare nisi quas videt. 3 Item si quis habeat coram se undecim Hostias, & intendat consecrare solum decem, non determinans, quas decem intendit: in his casibus non consecrat, quia requiritur intentio. 4 Secus, si putans quidem esse decem, tamen omnes voluit consecrare, quas coram se habebat: nam tunc omnes erunt consecrata: atque ideò quilibet Sacerdos talem semper intentionem habere deberet, scilicet consecrandi eas omnes, quas ante se ad consecrandum positas habet.*

Prima pars sacrilegium enormissimum continet: & si fictionis pœniteat ante sumptionem, potest resumere formam, non ex vi præcepti perficiendi Sacrificium, quod nondum incepit, sed ex vi præcepti non fingendi fallum in hoc ministerio, & consequenter non perseverandi in fictione, nec sumendi potum & cibum per modum Sacramenti, quod non est, nec dandi alijs occasionem ado-

randi merum panem & vinum. post sumptionem verò ficti Sacramenti seruetur quod diximus suprâ ex *Suar. tit. 5. num. 1.* Altera pars nullam habet difficultatem. In tertia *Maiores distinct. 11. q. 2. Durand. q. 7. & communiter* concordant; quia non est maior ratio, cur ista vel illa sit consecrata. Quarta pars manifestè sequitur; quia materia est determinata intra terminum intentionis.

2 *Si Sacerdos putans se tenere vnâ Hostiam, post cōsecrationem inuenit fuisse duas simul iunctas, in sumptione sumat simul vtramque. 2 Quod si deprehendat post sumptionem Corporis & Sanguinis, aut etiam post abluionem, reliquias aliquas relictas consecratas, eas sumat, siue parue sint, siue magna, quia ad idem Sacrificium spectant.*

In prima parte, quæ est *Auctorum paulo suprâ citat.* ratio ea est, quia ambæ sunt consecratae; cum illud putans dicat tantum priuatam deceptionem, quæ non tollit intentionem debitam, quæ esse debet, & moraliter est circa hanc præsentem materiam, *Suar. disput. 43. sect. 6.* Secunda pars

est *Soti 4. dist. 12. q. 1. art. 8.* qui tamen distinguit particulas in paruas & magnas, atque has vult in Pyxide asseruari; contra quem *Azor. lib. 10. c. 30. quest. 1.* qui cum Rubrica concordat, sublata omni distinctione; ea nimirum ratione, quia eæ omnes reliquæ sunt Sacrificij, vnde & addit, sumendas esse